

ιθ 19) Είναι χρέος τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ, ὥστε ἀπὸ τὰ τοῦ Κοινοῦ εἰσοδήματα νὰ μὴν ἀφήνουν κἂν ἓνα τῶν πτωχῶν καὶ ἐνδεῶν ὑμῶν ἀδελφῶν, παραπονεμένων ποτέ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ βοηθοῦν καθ' ἓνα τῶν ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀπὸ ἓν ἕως δέκα Γρόσια κατὰ τὴν χρεῖαν δηλ. καὶ ἀνάγκην τοῦ ὑποκειμένου. Ὅταν δὲ εἶναι χρεῖα διὰ νὰ γίνῃ περισσότερα ἀπὸ τὰ δέκα γρόσια ἢ εἰρημένη ἐλεημοσύνη, τότε νὰ συνέρχονται καὶ οἱ τρεῖς ἔφοροι καὶ οὕτω νὰ ἡμποροῦν νὰ ἐξαπλόνουν τὴν αὐτὴν ἐλεημοσύνην ἕως πενήντα Γρόσια (οἱ ἐξ μαζῆς δηλ. Ἐφοροι καὶ Ἐπίτροποι καὶ ὅχι χωριστά). Πρέπει δὲ νὰ ἐξετάζουν καὶ νὰ παρατηροῦν μὲ μεγάλην προσοχὴν καὶ ἀκρίβειαν, ὅποταν δίδηται ἢ ἐλεημοσύνη, διὰ νὰ δίδηται ὅσον πρέπει, ὅταν πρέπει καὶ ὅπου πρέπει. Καὶ μάλιστα νὰ ἔχουν ἀκριβεστέραν προσοχὴν ἐπάνω εἰς ἐκείνους ὅπου ἔρχονται ἀπὸ ξένους τόπους (ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν πτωχῶν), ὥστε, ἄνευ ἀποδείξεως καὶ πληροφορίας ξένον πτωχόν, ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, νὰ μὴ πιστεύουν, διὰ νὰ μὴ χάνηται ἡ βοήθεια εἰς τοὺς ἀμελεῖς καὶ ὀκνηροὺς καὶ στεροῦνται οἱ ἀληθῶς χρεῖαν ἔχοντες ...

κ 20) Πρὸς τούτοις χρεωστοῦν οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Κοινοῦ μετὰ τῶν Ἐφόρων νὰ φροντίσουν ἀπὸ σήμερον διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δύο σχολείων οὕτω: πρῶτον μὲν νὰ ἀποκαταστήσουν ἓν κοινὸν Σχολεῖον μὲ ἓνα διδάσκαλον, ἐπιτήδειον εἰς τοῦτο τὸ ἔργον καὶ καλῆς διαγωγῆς. ὅστις χρεωστῇ νὰ κάμῃ τοῦτο, νὰ γνωρίσουν τὰ 24 γράμματα τοῦ Ἑλλ. Ἀλφαβήτου· νὰ τοὺς γυμνάσῃ νὰ ἀναγινώσκουσιν ἐλεύθερα καὶ τέλος νὰ τοὺς διδάξῃ τὴν κατήχησιν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Πίστης, πρὸς δὲ καὶ ἡθὴ χρηστά.

Δεύτερον δὲ νὰ ἀποκαταστήσουν ἓν σχολεῖον Ἑλληνικὸν μὲ δύο διδασκάλους, ἥτοι ἓνα ἀρχιδιδάσκαλον καὶ ἓνα ὑποδιδάσκαλον ...

Τὰῦτα εἶναι τὰ ἑσθλὰ ὅπου διὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος μας μὲ κοινὴν γνώμην καὶ ἀπόφασιν ὅλων, σήμερον διὰ πάντα νυπεσθήμεν εἰς τὸν Θεὸν νὰ διαφυλάξωμεν ἀπαρασάλευτα· δι' ὃ καὶ ὑπογραφομεθα ἰδιοχείρως. Ἐγένετο κατὰ τὸ αἰγι. Ὁ Μελενίκου Ἀνθιμος Ὑποβεβαιοῖ Ἀπριλίου α' ἐν Μελενίκῳ.

733

1813. Εξώδικη διευθέτηση κληρονομικῆς διαφοράς. Λυγούδιστα (Μεσσηνία).

Σ. Ἀθανασιάδης, «Ἐνας καπιλακᾶς τοῦ 1813. Γιὰ ἓνα μύλο στὴ Λυγούδιστα», *Τριφυλικὴ Ἑστία* 25 (1979), σ. 19.

734

1813-1817. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Κιτριές, Λάγια, Μαραθονήσι (= Γύθειο), Μελίσσι, Τρίνησα (Λακωνία), Κίμωλος, Κύθηρα, Σέριφος.

Σ. Κουγέας, «Ἱστορικαὶ πηγαὶ διὰ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Μάνης (1774-1821)», *Πελοποννησιακὰ* 5 (1962), σ. 83-89 αρ. 6-11, σ. 98-105 αρ. 15-16.

ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΣΥΜΦΙΛΩΣΗΣ ΔΥΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ. ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΗ ΡΗΤΡΑ ΟΡΙΖΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΟΣΟΥ ΚΑΙ Η ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΕΝΟΣ ΤΕΚΝΟΥ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ ΘΑ ΚΡΑΤΕΙΤΑΙ ΩΣ ΟΜΗΡΟΣ («ΑΜΑΝΑΤΙ»)

1815, 11 Αυγούστου

«Διὰ τοῦ παρόντος ἀποδεικτικοῦ καὶ βεβαιωτικοῦ γράμματος φανερόν γίνεται εἰς ὅλους ἡμᾶς ἔνπροσθεν τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους ὅτι μὲ καλήν τους θέλησιν καὶ γνώμην ὁμοίως καὶ διὰ μέσων μας ἐστερεώθη ἡ ἀγάπη τῆς Λάγιας Μπουγιουκλιάνων καὶ Μαυρόκοτσο καὶ μὲ Πλοκοτζιάνων καὶ Ξαρχιάνων οἱ ὅποιοι ὅλοι αὐτοὶ ὁμοίως καὶ Δημητράκοι ἐστερεώθη καθαρὰ ἀγάπη στὸ ἀναμεταξύ τους καὶ ὑπόσχονται ὅλες οἱ αὐταῖς γενεαὶς νὰ βαστάξουν στέρεαν τὴν ἀγάπην τους μέχρι τέλους δίνοντας ὑπόσχεση εἰς τὸν Θεοδώρμπεη Γρηγοράκη μπετζαντὲ Γιωργάκη Γρηγοράκη, Τζιγκανρὶο Γρηγοράκη καὶ καπετὰν Πέτρον Μαυρομιχάλη ὁποῦ νὰ βαστοῦν τὴν ἀγάπην τους ὡς ἄνωθεν ἀμετάτρεπτον δίνοντας καὶ δύο ἀμανάτια παιδιὰ τους, ἓνα ἀπὸ κάθε συντροφία. ὑποσχένοντας οἱ ἄνωθεν γενεαὶς εἰς τοὺς παρὸν ζαπιτάδες ὁποῦ ἔαν ὁ μὴ γένοιτο βρεθῇ τινὰς φιλοτάραχος καὶ χαλάσῃ τὴν ἀγάπην, νὰ εἶναι τὸ ἀμανάτι του χαημένο ἐπὶ ζωῆς του, καὶ νὰ χρεωστῇ τῶν ζαπιτάδων τρεῖς χιλιάδες γρόσια μπαίνοντας καὶ διὰ τὸν ἀφανισμόν τοῦ κακοῦ νὰ εἶναι καὶ ὅλο τὸ Γιανακιάνικο μὲ τοὺς λοιποὺς Λαγιαταῖς μεσίταις. Καὶ οὕτως ἐδόθη τὸ παρὸν γράμμα εἰς χεῖρας τοῦ Θεοδώρμπεη καὶ λοιπῶν ἵνα ἔχῃ τὸ κέρος καὶ τὴν ἰσχύν. ὑπογεγραμμένοι ἰδιοχείρως τους καὶ ὑπόσχονται...»

735

1813-1821. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Βουκουρέστι, Ισμάηλ, Κινσόβι, Κωνσταντινούπολη, Πέστη, Φιούμι.
— — —, *Αρχεῖο Εμμανουήλ Σοφός*, τ. 1, Αθήνα 1997, σ. 5-6· τ. 2, Αθήνα 2000, σ. 174-175· τ. 3, Αθήνα 2002, σ. 128-129, 132, 205, 238, 265-267, 276, 277.

736

1813-1828. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Μεσολόγγι.

Κ. Κώνστας, «Ἐκ ναῶν καὶ μονῶν τῆς ΝΔ Ρούμελης», *Νιοχώρι* 41 (1974), σ. 98-106 (= Πολίτης, *Κώνστα Ἄπαντα*, τ. 9, σ. 145-147, αρ. 2-5).

737

1813-1888. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Τσαριτσάνη (Λάρισα).

Γ. Αδάμος (επιμ.), *Η Τσαριτσάνη*, Τσαριτσάνη 1990, σ. 326-328, σ. 428 αρ. 1, σ. 431 αρ. 7, σ. 432 αρ. 9, σ. 433 αρ. 12, σ. 434 αρ. 16, σ. 435 αρ. 18, σ. 439 αρ. 29, σ. 440-441 αρ. 32-33, σ. 444-445 αρ. 38-39, σ. 447 αρ. 42, σ. 495-497 αρ. 1-2.